

Arrest

nr. 227 088 van 4 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. JANS
Jaarbeurslaan 17/12
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. JANS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Bazar Khanjan Khel, nabij Dadal, gelegen in het district Nirkh, provincie Maidan Wardak. U ging niet naar school en bent ongehuwd.

Uw broer was als lid van de taliban omgekomen toen de Afghaanse overheid in samenwerking met de Amerikanen een huis waarin hij verbleef met vliegtuigen bombardeerde. Een week na zijn dood werd u tegengehouden door leden van de taliban. Ze wilden dat u zich bij hen zou gaan aanmelden. Uw broer was omgekomen en verbleef sindsdien in het paradijs, en de taliban wou dat u de plaats van uw broer zou innemen om het land te dienen. Acht tot tien dagen later werd u een tweede maal aangesproken. U

ging huiswaarts en vertelde alles tegen uw vader. Die was om dezelfde reden al eens aangesproken in de moskee. U begaf zich niet meer buitenshuis, maar even nadien dropten de taliban een brief aan jullie deur waarin hun eis nogmaals kenbaar werd gemaakt. Omdat uw vader reeds een zoon verloren had door de taliban, stapte uw vader naar een dorpeling die hem kon helpen u het land uit te sturen.

U verliet Afghanistan en 40 tot 45 dagen later kwam u aan in België, waar u op 22 september 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. U ging echter niet in op de uitnodiging van de Dienst Vreemdelingenzaken om in het kader van uw verzoek gehoord te worden waarna de beëindiging van uw verzoek werd vastgesteld. Op 7 april 2016 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter staving van uw identiteit en vluchtmotieven legt u uw origineel Afgaans identiteitsdocument (taskara) voor, een foto van uw overleden broer, de brief van de taliban die u ontving en de briefomslag waarmee deze documenten u werden opgestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden besloten dat u er niet in slaagt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het

verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS d.d. 13 maart 2018, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt heel uw leven tot aan uw vertrek uit Afghanistan, 40 tot 45 dagen voor uw aankomst in België, heeft gewoond in het district Nirkh (CGVS, p. 2-3).

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 12 oktober 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u 28 september 2015 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Uit het feit dat u zowel bij uw eerste verzoek op 22 september 2015 verklaarde 16 jaar oud te zijn, u bij uw tweede verzoek op 8 april 2016, nadat u reeds kennis had genomen met de beslissing van de dienst Voogdij, eveneens de initieel door u opgegeven leeftijd aanhaalde en u ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 15 jaar op 16/04/1393 Afghaanse kalender (AK), 07/07/2014 Gregoriaanse kalender (GK), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft poging te misleiden (inschrijvingsfiches; CGVS, p. 8). Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw identiteit op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara.

Bovendien kunnen er ook vormelijk vragen worden gesteld bij de door u neergelegde taskara, die verder een smet werpen op de authenticiteit ervan. Zo blijken uw identiteitsgegevens in een duidelijk slecht gekopieerde format te zijn neergeschreven waarbij eveneens het serienummer bovenaan de taskara mee werd gekopieerd. Informatie in het dossier toont echter aan dat het identificatienummer dat bovenaan een taskara staat steeds wordt gestempeld. U beweert nochtans dat u deze taskara zelf bent gaan afhalen (CGVS, p. 2). Tot slot legt u ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw taskara. Zo is het frappant dat u, hoewel u deze dus zelf bent gaan afhalen, niet meer kunt aanhalen wanneer u deze bent gaan afhalen (CGVS, p. 2). U houdt het op lang geleden, terwijl deze taskara in werkelijkheid slechts een jaar voor uw vertrek uitgegeven werd. Hiermee geconfronteerd gooit u het over een andere boeg en zegt u dat deze taskara een duplicaat is omdat u de eerste verloren was (CGVS, p. 8-9). Vreemd is dan ook de vaststelling dat u evenmin kunt zeggen wanneer u dan uw duplicaat bent gaan afhalen, zelfs niet in welke maand of seizoen het was (CGVS, p. 9). U houdt het op een gemiddeld weer, het was niet koud of warm zegt u, terwijl het middenin de zomer was dat deze taskara werd uitgegeven. De vaststelling dat u een dubieus document neerlegt om uw identiteit aan te tonen en er weinig geloofwaardige verklaringen over aflegt, ondermijnt dan ook ten stelligste uw algemene geloofwaardigheid en roept heel wat vragen op bij uw voorgehouden identiteit.

Vervolgens ontbeert u heel wat kennis over de regio waar u heel uw leven zou hebben gewoond. Hoewel u schijnbaar op de hoogte bent van de oogsttijden van appels en abrikozen, de gewassen die uw vader teelde en u ook afweet van zaken die deze oogst negatief konden beïnvloeden, is het toch

frappant dat u er geen idee van heeft dat het jaar voor uw vertrek de oogst ervan drastisch mislukt was, mede omwille van het slechte weer. U herinnert zich wel lang geleden dat niemand oogst had omwille van hagel, maar de laatste jaren was er steeds een goede opbrengst, bevestigt u (CGVS, p. 8). Nochtans toont informatie in het dossier aan dat de opbrengst in Nirkh in 2014 65 procent lager uitviel. Ook legt u uiterst bevreemdende verklaringen af over het maatschappelijke gebeuren in uw district. In eerste instantie haalt u aan dat er een school in uw dorp was en dat kinderen van zeven of acht jaar erheen gingen wanneer het rustig was op veiligheidsgebied (CGVS, p. 5). Maar wanneer dan gevraagd wordt wanneer een schooljaar begint, past u uw antwoord aan en zegt u dat de taliban schoolgaande kinderen niet toelaten en de schoolpoorten dus altijd gesloten zijn (CGVS, p. 5-6). Ook de andere scholen in de omgeving blijven gesloten zegt u (CGVS, p. 6). Vreemd is ook dat u niet kunt aanhalen tot welke graad de kinderen in uw dorpsschool onderwijs konden volgen. Naast de vaststelling dat u uw antwoorden aanpast dient ook opgemerkt te worden dat de door u gegeven informatie niet strookt met de objectieve gegevens in het dossier. Zo werden er in de jaren voor uw vertrek scholen bijgebouwd in uw district en liepen meer dan honderduizend kinderen in uw provincie school. Even markant zijn uw foutieve antwoorden op de vraag welke verkiezingen er net voor uw vertrek plaatsvonden in Afghanistan. U weet bijvoorbeeld niet wanneer de laatste verkiezingen plaatsvonden voor uw vertrek (CGVS, p. 20). Op de vraag wat de laatste verkiezingen waren, heeft u evenmin een antwoord klaar. U weet wel dat de taliban de bewoners van uw dorp niet toelieten te gaan stemmen, maar weet niet waar de inwoners die wel wilden en konden gaan stemmen, hun stem konden gaan uitbrengen (CGVS, p. 20). Nochtans vonden de presidentsverkiezingen in 2014 plaats, slechts een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, waarbij mensen uit uw regio op tal van plaatsen hun stem konden gaan uitbrengen. Het enige stembureau dat gesloten was, was dat van Omer Khel. Vreemd dat u helemaal niets kwijt kunt over deze verkiezingen, aangezien u op dat moment rond de 18 jaar moet zijn geweest, zoals eerder aangegeven.

Evenmin legt u geloofwaardige verklaringen af over de veiligheidscontext in uw zogenaamde regio van herkomst. Voor iemand die zijn gehele leven in Nirkh heeft gewoond tot midden 2015 is het onbegrijpelijk dat u niet op de hoogte bent dat naast de taliban ook strijders van Hezb-i-Islami actief zijn in uw district (CGVS, p. 10-11). Het kwam in de jaren voor uw vertrek zelfs meermaals tot een confrontatie tussen beide oppositiegroeperingen, waarbij tal van strijders het leven lieten of gewond raakten. Dat u niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van Hezb-i-Islami getrouwe strijders en dan ook geen enkele commandant ervan kunt benoemen, ondermijnt ten zeerste uw aanwezigheid in de door u genoemde plaats van herkomst. Ook geconfronteerd met de in 2013 gedode Hezb-i-Islami commandant Matin of met Samiullah, een andere leider van Hezb-i-Islami die in 2013 gedood werd door de u even onbekende leider van de taliban genaamd Faizullah, moet u toegeven niets te kunnen opwerpen (CGVS, p. 12-13). Uw bewering dat naast de regering enkel leden van de taliban aanwezig zijn in Nirkh strookt dan ook niet met de informatie in het dossier. Bovendien slaagt u er evenmin in de aanwezigheid van de taliban op een geloofwaardige manier te schetsen. Gevraagd naar commandanten noemt u enkele commandanten als mowlawi Qayum Akhonzada, mowlawi Mohibullah Dawood, mowlawi Bashir en mowlawi Mohammad, maar wanneer bij iedere commandant doorgevraagd wordt stukt uw kennis onmiddellijk (CGVS, p. 11). Van mowlawi Qayum Akhonzada weet u niets meer te vertellen dan dat de mensen zo een angst voor deze leider van de taliban hebben dat ze niets over hem durven zeggen. Meer info over mowlawi Mohammad bezit u evenmin, behalve dat hij het hoofd van de taliban is. Evenmin kunt u iets kwijt over Mohibullah Dawood en mowlawi Bashir (CGVS, p. 11). Dat u geen enkel begin van informatie kunt geven over de door u opgesomde leiders van de taliban in uw regio ondermijnt opnieuw uw geloofwaardigheid effectief uit deze regio afkomstig te zijn. Wanneer u dan op uw beurt geconfronteerd wordt met leiders van de taliban die volgens de info in het dossier om een of andere reden een rol speelden in de veiligheidssituatie in uw regio, dient te worden vastgesteld dat deze namen bij u zelfs geen belletje doen rinkelen. Zo zegt de naam van Mullah Najeem, een senior commandant die gedood werd in Dadal, door u genoemd als een dorp vlakbij het uwe, u frappant genoeg niets. Evenmin heeft u blijkbaar ooit gehoord van de schaduwdistrictschef van Nirkh genaamd Maulvi Hanan. Hij werd nochtans gedood eind 2013, slechts enkele jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Even frappant is dat ook maulvi Aminullah u schijnbaar onbewogen laat. Deze talibanleider uit Nirkh werd enkele jaren opgesloten achter de tralies in Bagram om zich onmiddellijk na zijn vrijlating opnieuw onder zijn oude strijdmakkers te begeven. Zijn terugkeer werd in Nirkh gevierd met gewoensalvo's in de lucht. Evenmin heeft u gehoord van mullah Naeem en Hameedullah, twee leden van de taliban die in 2013 respectievelijk gedood en gearresteerd werden. En tot slot zeggen ook de namen van de schaduwchef inlichtingen van de taliban in Nirkh en omgeving, genaamd Syed Hassan, en een commandant, genaamd Wahid alias Jalali, u niets. Deze twee heren vonden nochtans de dood enkele maanden voor uw vertrek. Indien u effectief geworteld zou zijn in Nirkh mag ervan worden uitgegaan dat u toch enkele van deze personen zou kennen, die de jaren voor uw vertrek de veiligheidssituatie in uw regio bepaalden. In de kantlijn dient te worden meegegeven dat zelfs de naam

Abdul Majeed Khogyani, uw gouverneur de jaren voor uw vertrek, bij u geen belletje doet rinkelen (CGVS, p. 13).

Wanneer dan gevraagd wordt naar incidenten de jaren voor uw vertrek, blijkt uw kennis even summier te zijn. Gepeild naar veiligheidsincidenten in en rond uw dorp de maanden en jaren voor uw vertrek zegt u vaagweg dat er dagelijks bombardementen plaatsvinden van vliegtuigen als de taliban langs komt (CGVS, p. 11-12). Ook specifiek gevraagd naar incidenten waarbij kinderen het slachtoffer werden, houdt u het zeer algemeen dat er veel vrouwen en kinderen waren omgekomen. Hierbij kunt u echter slecht één voorbeeld geven, van de heren Ajmal en Emal, die omkwamen toen een explosie hun huis vernielde (CGVS, p. 12). Wanneer dit incident plaatsvond kunt u zich niet meer herinneren. Andere voorbeelden kunt u niet geven, zeker al geen waar kinderen het slachtoffer in werden (CGVS, p. 12). Nochtans werden in uw eigenste dorp Khanjan Khel drie burgers, onder wie een vrouw en een twaalfjarig kind, gedood toen ze in een gevecht terechtkwamen tussen de overheid en de taliban. Dit incident vond een half jaar voor uw vertrek plaats. Slechts enkele maanden later raakte in het nabijgelegen en door u gekende Karimdad een kind gewond, samen met vier andere burgers, toen een bembom explodeerde (CGVS, p. 21). Het is zeer opmerkelijk dat u geen enkel specifiek voorbeeld kunt aanhalen waarbij kinderen gedood of gewond raakten. Ook betreffende incidenten tegen hoogwaardige veiligheidsmedewerkers bent u uiterst vaag voor iemand die heel zijn leven in Nirkh zou hebben gewoond. U kunt zich opnieuw slechts één incident voor de geest halen, maar uw kennis erover is alweer uiterst oppervlakkig. Zo zou een commandant genaamd Abdul Qadir zijn opgehangen in de bazaar door de taliban, maar behalve dat dit incident zeer lang geleden plaatsvond, weet u er niets meer over te melden, terwijl net u dit incident opwerpt (CGVS, p. 13). Over Abdul Qadir zelf kan u ook geen bijkomende informatie kwijt. Een incident tegen een overheidsmedewerker net voor uw vertrek is u dan weer totaal vreemd (CGVS, p. 13). Nochtans werd de politiechef van uw provincie, Abdul Ghafoor, aangevallen in uw district, slechts een jaar voor uw vertrek. Hijzelf kwam ongeschonden uit het incident, maar zijn chauffeur en bewaker raakten wel gewond. Zowel van de naam Abdul Ghafoor als van een incident tegen de provinciale politiechef heeft u nog niet gehoord (CGVS, p. 12-13). Uw verklaring dat de politie niet in uw dorp durft te komen, kan niet zomaar aangenomen worden gezien een incident tegen de hoogst aangeschreven politieagent uit uw provincie toch wel als een lopend vuurtje over de monden moet zijn gegaan.

Wat echter nog het meest in het oog springt is uw totale onwetendheid over het gedrag van de Amerikaanse veiligheidstroepen en uw foutieve informatie over hun aanwezigheid de jaren voor uw vertrek uit Nirkh. Ook al beweert u dat u geen informatie hebt over zaken die, zoals u het zegt, in het district plaatsvonden, toch is het niet mogelijk dat een inwoner van Nirkh niet gehoord zou hebben over het wangedrag dat de Amerikaanse soldaten zouden hebben gepleegd, wat zowel door bewoners uit uw district als door de Afghaanse overheid publiekelijk op de korrel werd genomen (CGVS, p. 14). Zo zouden rond de door u schijnbaar gekend Amerikaanse basis een tiental verminkte lichamen gevonden zijn van inwoners uit uw regio. De dode lichamen werden gelinkt aan personen die door de Amerikanen gearresteerd en meegenomen waren. De bal ging aan het rollen toen inwoners uit Nirkh protesteerden toen het dode lichaam van een universiteitsstudent vonden in een rivierbedding in het door u gekende Markhana. De student was even voordien, door de bewoners als onschuldig beschouwd, door Amerikaanse veiligheidstroepen gearresteerd. Als protest tegen deze zinloze moord blokkeerden de inwoners de Kabul-Kandahar snelweg. Als reactie op het protest eiste de toenmalige president Karzai dat de Amerikanen uw district Nirkh zouden verlaten, wat effectief ook gebeurde. Dat u er nog aan twijfelt of de Amerikanen aanwezig zijn in uw district of niet, is dan ook opmerkelijk. Heel deze operatie zou hebben plaatsgevonden in 2013, slechts tweeënehalf jaar voor uw vertrek. Dat u als inwoner van Nirkh geen enkele weet zou hebben van deze feiten en de gebeurtenissen nadien, kan niet aanvaard worden.

Tot slot kunnen ook vragen worden gesteld bij uw geografische kennis van uw eigen geboorteregio. Hoewel u ook enkele dorpen kunt benoemen en weet te situeren is het opvallend dat u andere nabijgelegen dorpen gewoonweg niet kent. Zo verklaart u zelf dat u uit het dorp Bazar Khanjan Khel, nabij Dadal, komt (CGVS, p. 2), wat u schetst rond Bajawri en Omer Khel (CGVS, p. 10). Het is dan ook opmerkelijk dat u wel heel nabijgelegen dorpen als Watapur en Marak niet kent (CGVS, p. 10). Even opmerkelijk is dat u weliswaar enkele plaatsen opnoemt die op weg van uw dorp naar het districtscentrum liggen, maar de door het CGVS genoemde dorpen in die richting als Mir Hazari, Sakali, Saykal, Sardar en het iets verder van de weg gelegen Qala Mirzai u totaal vreemd in de oren klinken (CGVS, p. 10, 21). Vreemd is ook dat u zelfs beweert dat er tussen Karimdad en Deh Hayat, door u genoemd als Damro, geen enkel dorp ligt, terwijl de kaart in het administratief dossier aantoont dat er toch wel enkele dorpen, waaronder enkele van de hierboven opgesomde, langs de weg tussen deze twee dorpen liggen. Tot slot is het merkwaardig dat u Pirdad kunt situeren en aanhaalt dat er geen weg naar dit dorp loopt maar dat het wel via Omer Khel bereikbaar is, maar u in tweede instantie zegt er niet heen te zijn geweest wanneer wordt gevraagd of u een rivier zou moeten kruisen op weg naar Pirdad

(CGVS, p. 22). Aangezien Pirdad wel heel nabij uw geboorteplaats gelegen is, mag toch worden verwacht dat u zou weten dat er een rivier tussen uw dorp en het genoemde dorp ligt. Aangezien uw geografische kennis van uw regio wel heel fragmentarisch is, lijkt het dan ook dat deze ingestudeerd is. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Bazar Khanjan Khel, nabij Dadal, gelegen in het district Nirkh in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongelooftwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 13 maart 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan (CGVS, p. 21). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw bewering steeds in uw dorp te hebben gewoond en haalt aan slechts tweemaal naar het

districtscentrum te zijn gegaan en daardoor niet veel informatie bezit over andere plaatsen of over leden van de taliban (CGVS, p. 21). Zoals eerder aangehaald in deze beslissing kunnen deze redenen uw lacunes niet vergoelijken.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. De briefomslag toont aan dat uw documenten u vanuit Afghanistan werden opgestuurd, meer bepaald vanuit Kabul, zonder dat dit iets zegt over uw verblijfplaatsen en vluchtmotieven. De foto toont dan weer geen enkele band aan tussen u en deze persoon op de foto, noch zegt deze foto iets over uw herkomst. De brief van de taliban kan enkel als bewijs worden aanvaard voor zover deze wordt gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van verzoekende partij, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and*

Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Zij dient alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals heden opgenomen in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van verzoekende partij dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker om internationale bescherming een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet voldoet aan de op haar rustende medewerkingsplicht en de door haar voorgehouden regio van herkomst in Afghanistan niet aannemelijk maakt. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen afdoende argumenten bijbrengt die van aard zijn deze vaststelling in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij haar motivering inzake de mislukte oogst een jaar voor haar vertrek baseert op “*zeer twijfelachtige en foutieve informatie*” en dat ook de informatie waaruit moet blijken dat *Hezb-i-Islami* actief is in haar regio volledig achterhaald is. De motivering in de bestreden beslissing omtrent haar taskara betreffen volgens verzoekende partij “*louter niet-bewezen insinuaties van het CGVS die geenszins worden onderbouwd*”. Ook wat betreft de geografische situatie ter plaatse, meent verzoekende partij dat verwerende partij zich baseert op onjuiste informatie en oppert zij dat er geenszins een dorp ligt tussen Karimdad en Deh Hayat/Damro. Verder stelt verzoekende partij dat er een school is in haar dorp voor kinderen van 7 à 8 jaar, doch dat de taliban schoolkinderen niet toelaten en dat de schoolpoorten altijd gesloten zijn. Voorts onderstreept verzoekende partij dat in haar dorp geen verkiezingen plaatsvinden en dat men zich om te stemmen minstens één uur met de auto moet verplaatsen waardoor zij en haar familie nooit gingen stemmen. Wat betreft haar kennis van leiders van de taliban, merkt verzoekende partij op dat zij haar dorp niet vaak heeft verlaten en ook nooit actief was in de taliban. Ten slotte stelt verzoekende partij nog dat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met haar jeugdige leeftijd.

2.2.4.2. De Raad benadrukt vooreerst dat aan de door verzoekende partij voorgehouden leeftijd – zij verklaarde op 22 september 2015 zestien jaar oud te zijn – geen enkel geloof kan worden gehecht, aangezien uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat verzoekende partij op 28 september 2015 een leeftijd had die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (administratief dossier, stuk 21). De Raad is van oordeel dat het geenszins onredelijk is van verwerende partij om van verzoekende partij te verwachten dat zij overtuigende verklaringen kan afleggen over het maatschappelijk gebeuren en de veiligheidssituatie in haar regio in de jaren voor haar vertrek (2013-2015), aangezien zij toen reeds rond de 18 jaar moet zijn geweest.

Verder stelt de Raad vast dat, daar waar verzoekende partij meent dat verwerende partij haar beslissing baseert op foutieve landeninformatie, verzoekende partij geheel nalaat andersluidende informatie bij te brengen. Verzoekende partij toont dan ook op generlei wijze aan de hand van objectieve informatie aan dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt onjuist is.

Ten slotte is de Raad van oordeel dat verzoekende partij voor het overige niet verder komt dan loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit

zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is geenszins dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.5. De Raad besluit dat uit het geheel van de door verzoekende partij afgelegde verklaringen en de door haar voorgelegde stukken duidelijk blijkt dat verzoekende partij niet voldaan heeft aan de op haar rustende plicht tot medewerking. Immers blijkt uit de vaststellingen van de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegt, dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij heel haar leven tot aan haar vertrek uit Afghanistan, 40 tot 45 dagen voor haar aankomst in België, heeft gewoond in het district Nirkh, provincie Maidan Wardak (Afghanistan). Verzoekende partij laat dan ook moedwillig de asielinstanties geheel in het ongewisse over waar zij voor haar komst naar België werkelijk heeft verbleven en biedt geen correct zicht op haar werkelijke achtergrond en leefsituatie.

2.2.6. De Raad bemerkt verder dat, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, de werkelijke streek van herkomst van essentieel belang is voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming, aangezien het de streek van feitelijke herkomst is in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade onderzocht zal worden. In de bestreden beslissing wordt tevens de pertinente opmerking gemaakt dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland), waardoor de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst vormen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij haar beweerde verblijf in het dorp Bazar Khanjan Khel in het district Nirkh van de provincie Maidan Wardak (Afghanistan) niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zij er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor haar vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van verzoekende partij noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij in dezen niet ter discussie staat. Verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit het dorp in het dorp Bazar Khanjan Khel in het district Nirkh van de provincie Maidan Wardak (Afghanistan), noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een niet geïnventariseerde bundel stukken neerlegt, waarbij bovendien geen enkel stuk voorzien is van een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe, stelt de Raad vast dat deze stukken evenmin voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT